

בש"פ 8476/15 - מדינת ישראל נגד רצ'יק שמאילוב

בבית המשפט העליון

בש"פ 8476/15

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: רצ'יק שמאילוב

בקשה רביעית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: א' בטבת התשע"ו (13.12.2015)

בשם המבקשת: עו"ד תומר סגלוביץ

בשם המשיב: עו"ד עלא עתאמנה

החלטה

1. בקשה להארכת מעצר רביעית של המשיב בתשעים ימים נוספים, החל מיום 17.12.2015, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) או עד למתן פסק דין בת"פ 40637-06-14 בבית המשפט המחוזי בנצרת, לפי המוקדם.

כתב האישום

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של שוד, לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ותקיפת זקן, לפי סעיף 368(א) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום, ביום 14.6.2014 בשעות הערב, ישב המתלונן בן ה-67 על ספסל הסמוך לביתו שבנצרת עילית. באותה העת, הגיע למקום המשיב והתיישב על הספסל בסמוך למתלונן. המשיב החל לדבר עם המתלונן בשפה הרוסית, אך האחרון אמר לו כי הוא אינו דובר את השפה, קם מהספסל והחל לצעוד לכיוון ביתו. המשיב קם אף הוא והחל ללכת בעקבות המתלונן במעלה גרם המדרגות המוביל לביתו של המתלונן. בשלב מסוים הצמיד המשיב את המתלונן לקיר ומשך מכיס מכנסיו את מכשיר הטלפון הסלולארי שלו. המתלונן ניסה להתנגד, אך המשיב משך אותו בחוזקה בחולצתו ואף קרע אותה; נתן לו מספר מכות אגרוף בפניו; וחנק אותו. בהמשך, תחב המשיב את ידו לכיס מכנסיו של המתלונן, הוציא משם בכוח את ארנקו אשר הכיל כאלף ש"ח במזומן ואף ניסה להוריד מהמתלונן את השעון שעל ידו. על פי המתואר בכתב האישום, כתוצאה ממעשיו של המשיב נגרמו למתלונן חבלות בפנים; פצע בחלק הפנימי של השפה העליונה; רגישות בצוואר ועל פני הצלעות; כאבי גרון וקשיי בליעה; וכאבים במקומות רבים.

ההליכים עד כה

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. במסגרת הבקשה טענה המבקשת כי קיימות בידה ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, וביניהן עדותו של המתלונן; עדויות ראייה של שכנים ועובדי אורח; תיעוד מצולם ומסמכים רפואיים המעידים על הנזקים שנגרמו למתלונן; ותיעוד ממצלמות אבטחה. עוד נטען כי חומרת המעשים המיוחסים למשיב מלמדים על מסוכנותו הגבוהה ומקימים עילת מעצר לפי סעיף 21(א)(1) לחוק המעצרים. בנוסף, המבקשת סברה כי מסוכנותו של המשיב נלמדת אף מעברו הפלילי המכביד, הכולל הרשעות רבות בעבירות אלימות. כמו כן, צוין כי נגד המשיב תלוי ועומד מאסר מותנה בר-הפעלה בגין עבירות רכוש.

4. ביום 22.6.2014 התקיים דיון בבית המשפט המחוזי בנוגע להארכת מעצרו של המשיב, במסגרתו ביקש בא-כוחו לדחות את הדיון לצורך לימוד הראיות בתיק. ביום 26.6.2014 התקיים דיון נוסף בבית המשפט המחוזי ובא-כוח המשיב ביקש לדחותו עד לקבלת מלוא חומר הראיות. בדיון שהתקיים ביום 29.6.2014 הסכים בא-כוח המשיב לקיומה של תשתית ראיתית לכאורית ולקיומה של עילת מעצר. בהעדר חלופת מעצר ראויה הסכים בא-כוח המשיב למעצר המשיב עד תום ההליכים. בו ביום הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו.

5. משלא הסתיים משפטו של המשיב בתוך תשעת חודשי המאסר הראשוניים, האריך בית משפט זה (השופט י' דנציגר), בהסכמת הצדדים, את מעצרו בתשעים ימים נוספים החל ביום 22.3.2015. ביום 16.6.2015 וביום 16.9.2015 האריך בית משפט זה, בהסכמת הצדדים, פעמיים נוספות את מעצרו של המשיב בתשעים ימים.

6. באשר לדיונים בתיק העיקרי, ביום 8.7.2014 הוקרא כתב האישום בפני המשיב, אשר כפר בעובדות. בדיון שהתקיים ביום 4.9.2014 מסר המשיב מענה מפורט לכתב האישום. ביום 3.12.2014 הוחל בשמיעת הראיות בתיק וזו נמשכה בישיבות שהתקיימו בימים 14.12.2014, 1.2.2015 ו- 3.6.2015. לאחר מכן, שתי ישיבות שהיו קבועות לימים 7.6.2015 ו- 16.7.2015, בוטלו לבקשת בא-כוח המשיב. שמיעת ההוכחות חודשה ביום 10.9.2015 ונמשכה בישיבות שהתקיימו בתאריכים 25.10.2015 ו- 22.11.2015. בית המשפט המחוזי קבע ישיבת הוכחות לסיום פרשת התביעה בתאריך 1.2.2016 וישיבה נוספת, לשמיעת פרשת ההגנה, ביום

10.4.2016. כמו כן, נקבעה ישיבת תזכורת לתאריך 13.1.2016.

7. בדיון בפניי, מיום 13.12.2015 הוריתי למבקשת לפנות לבית המשפט המחוזי בנצרת בבקשה להוסיף עוד מועד לסיום פרשת ההגנה ושמיעת המשפט, עוד במהלך תקופת המעצר המבוקשת בבקשה זו. עקב כך, בית המשפט המחוזי הוסיף בהחלטתו מיום 14.12.2015 מועדים לשמיעת ראיות בימים 4.2.2016 ו-8.2.2016. בית המשפט המחוזי הבהיר כי במועדים אלו תבוא לסיומה שמיעת הראיות בתיק.

הבקשה

8. לטענת המבקשת מסוכנותו של המשיב, המחייבת את המשך מעצרו, עולה מעבירת השוד אשר בוצעה תוך שימוש באלימות פיזית קשה ובאכזריות של ממש כלפי המתלונן. לעמדת המבקשת, מסוכנותו הגבוהה של המשיב נלמדת גם מעברו הפלילי המכביד, הכולל הרשעות רבות בעבירות אלימות ורכוש, וריצוי מאסרים בפועל. בנוסף, צוין כי נגד המשיב עומד מאסר על תנאי ממושך בר-הפעלה, בגין עבירות רכוש. בדיון בפניי, טען בא-כוח המשיב כי לנוכח התמשכות הדיונים בתיק העיקרי, אין הצדקה להאריך את מעצרו של המשיב פעם נוספת. לעמדתו, התקופה הארוכה שחלפה מרגע הגשת כתב אישום ועד עתה איננה מתקבלת על הדעת, בפרט לנוכח העובדה שאין מדובר בתיק מורכב והעדים משתפים פעולה בחקירתם.

דיון והכרעה

9. ככלל, בהליך לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין הזכות לחירות העומדת למשיב והנתמכת בחזקת החפות, לבין האינטרס של שמירה על בטחון הציבור וההגנה על הליך שיפוטי תקין. בין יתר השיקולים שיש לשקול במסגרת הבקשה להארכת מעצר, ניתן למנות את: חלוף הזמן מאז הושם המשיב במעצר; קצב התנהלות הדיונים; חומרת העבירות המיוחסות למשיב ונסיבותיהן; ומידת המסוכנות הנשקפת ממנו (ראו למשל: בש"פ 4375/15 מדינת ישראל נ' סולימנוב, פסקה 13 (2.7.2015)).

10. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחים המצורפים לה, ושמעתי את טענות הצדדים בדיון בפניי, שוכנעתי כי מכלול הנסיבות מטה את הכף לעבר הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים. המסוכנות העולה מהמשיב היא גבוהה ונלמדת הן מחומרת העבירות בהן הוא מואשם והן מעברו הפלילי המכביד, הרווי בעבירות אלימות ורכוש. המעשים המיוחסים למשיב משקפים התעמרות ואכזריות כלפי החלש וחסר הישע בחברה, ויש בכך כדי להגביר את המסוכנות הנשקפת ממנו. זאת ועוד, נגד המשיב עמד מאסר מותנה בגין עבירות רכוש בשעה שביצע את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום. עובדה זו מלמדת על העדר מורא של המשיב מפני החוק, ומבססת את הצורך להותירו מאחורי סורג וברית. יצוין כי בא-כוח המשיב לא הגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטתו של בית המשפט המחוזי לעצור את המשיב עד תום ההליכים. בנוסף, לא התבקש כי יערך תסקיר מעצר מטעם שירות המבחן בעניינו, וברי, כי בנסיבות אלה אין לבית משפט זה אפשרות לבחון חלופת מעצר בעניינו של המשיב.

11. לא נעלמה מעיני התארכות ההליכים במקרה שלפנינו, והעובדה שזוהי כבר הבקשה הרביעית להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים, על אף שאין מדובר בתיק מורכב יתר על המידה. עם זאת, בית המשפט המחוזי קבע שלושה מועדים נוספים

לשמיעת הראיות במהלך תקופת המעצר הנוכחית, אשר במהלכם תסתיים שמיעת הראיות בתיק. על כן, סבורני כי בסופו של דבר אף קצב התקדמות ההליכים מצדיק את הארכת מעצרו של המשיב פעם נוספת.

12. סוף דבר, הבקשה מתקבלת. מעצרו של המשיב יוארך בתשעים ימים, החל מיום 17.12.2015 או עד למתן פסק דין בת"פ 40637-06-14 בבית המשפט המחוזי בנצרת, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ג' בטבת התשע"ו (15.12.2015).

ש ו פ ט